

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 9 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejema in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim parostvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . 12.—
za tri mesece . . . . . 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vln. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.— vsaka nadaljna vrsta . . . . . 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

EDINOST

Dosedanje akcije Lahov brezuspešne. Napadi na Krn odbiti ob težkih izgubah za sovražnika.

Dve nadaljni utrdbi Przemysla zavzeti. — Vsi ruski napadi odbiti. — Napad močnih ruskih sil v Jugovzhodni Galiciji zavržen. — V maju ujetih 268.000 Rusov in uplenjenih 250 topov in 576 strojnih pušk. — Manjši nemški uspehi na Kurskem.

Na francoskem bojišču se nadaljujejo srditi boji na raznih krajih s premenljivo srečo.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. junija 1915.

Na italijanskem bojišču so bile vse dosedanje akcije sovražnika brezuspešne. Obstreljevanje planote Lavarone in Fogaria in posameznih koroških sotesk s težkimi topovi, ki je bilo spojeno z veliko uporabo težke artiljerijske municije, ni zamoglo napraviti našim utrdbam nobene imenovane vredne škode. Sicer se niti na tiroolski niti na koroški meji niso vršili večji boji.

Na Primorskem so bili napadi sovražnika na Krn odbiti ob težkih izgubah za Italijane.

Po komunikaciji italijanskega mornariskega štaba objavljeni rezultat o bombardiranju Pule po italijanskem zrakoplovu, se ne ujema. Štiri bombe so sicer res eksplodirale, vendar pa je materialna škoda minimalna. Požar ni nastal nikjer.

Pri obstreljevanju Tržiča povzročena škoda se reducira na lahko ranitev ene civilne osebe po kamnitih drobcih.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

Avstrijsko letalo nad Molifetto.

UGANO, 2. (Kor.) — Kakor poroča „Gazzetta d'Italia“, je avstrijsko letalo vrglo nad Molifetto bombo, ki je izdelovanje žvepla, kakor tudi na skladišča za olje in petrolej. En delavec je bil ubit, ena ženska ranjena. Povzročena je bila škoda.

Italijanski kralj korporala polka Zuavov.

RIM, 2. (Kor.) Italijanski kralj je bil imenovan za korporala polka Zuavov. To odlikovanje, ki spominja na znano epizodo pred bitko pri Palestini leta 1859, je bilo naznanjeno kralju imenom poveljnika Zuavov potom veleposlanika Boverra.

Oklic prof. Chiniga za boj proti Avstriji.

LUGANO, 2. (Kor.) Radi intrig proti princu Wiedu znani profesor Chinigo je izdal oklic na Albance Italije, naj sestavijo zbor prostovoljcev za boj proti Avstriji, takozvanemu sovražniku Albanije.

Belgijski general Witte pri papežu v avdienci.

MILAN, 2. (Kor.) Kakor poroča „Corriere della Sera“, je papež sprejel belgijskega generalnega lajnanta Wittea v posebni avdienci. Witte je prispel baje s politično vojaške misije v Rusiji v Rim.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. junija 1915.

Na gatiškem bojišču je sovražnik obnovil močne napade na vzhodno Sana se nahajajoče zvezne čete. Obupni napadi sovražnikovi so bili zopet odbiti ob novih težkih izgubah za nasprotnika.

Na severni fronti trdnjave Przemysl ste bili z naskokom zavzeti dve nadaljni utrdbi, dosedaj osvojeno ozemlje pa obdržano.

Južno Dnjestra napreduje naš napad uspešno. Sovražne postojanke med Stryjem in Drohobiczem so bile zavzete z naskokom.

Močne ruske sile, ki so v jugovzhodni Galiciji v ozemlju Solotwiše naskočile naše tamkaj se nahajajoče postojanke, so doživele velike izgube in so se umaknile, mestoma v neredu.

V bitkah tekom meseca maja so pod avstrijskim višjim poveljstvom se nahajajoče zvezne armade ujele 863 oficirjev, 268.169 mož in uplenile 250 težkih in lahkih topov, 576 strojnih pušk in 189 municijskih vozov. K temu pride še veliko število drugega materiala, ki znaša n. pr. samo pri eni katarskih armad za 8.500 strelcev artiljerijske municije, 5 milijonov infanterijskih patron, 32.000 ruskih repetirnih pušk in 21.000 ruskih bajonetov.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

»Daily News« o položaju pred Przemyslom.

LONDON, 2. (Kor.) Vojaški korespondent lista »Daily News« piše: Poročila z ruske fronte niso pomirljiva. Bati se je, da bo Przemysl kmalu obkoljen.

Z nemško-ruskega bojišča.

REFRIGERATORJI V ENAJZETI GIVNI STANI, 2. junija 1915.

Vzhodno bojišče. Pri Neuhausnu, severovzhodno Libave in pri Sidikih, jugozapadno Libave, uspešni boji proti manjšim ruskim oddelkom. Enako v ozemlju pri Szawlah, ob Dubiši in med Ugianim in Eiragolo. Pri Szawlah smo ujeli 500 Rusov.

Jugovzhodno bojišče. Včeraj ste bili zavzeti dve nadaljni utrdbi Przemysla. Po zmagi pri Stryja so prodrele včeraj zvezne čete v smeri Medenic.

Vrhovno armadno vodstvo.

Pruska zbornica.

BERLIN, 2. (Kor.) Zbornica se je zopet sestala k zasedanju. Predsednik grof Schwerin Loewitz je v otvoritvenem govoru opozorjal na zločinski, vnebovpijačo sramotno kršitev pogodbe od strani Italije. Odkar stoji svet, še narod, ki je na tako zločinski način zagrabil za orožje, nikdar ni zmagal in tudi ne bo zmagal nikdar. V svesti si naše pravične stvari, bo mo zločinsko vsiljeno nam vojno izvedli do popolnega zasiguranja pred ponovitvijo enakih zločinskih napadov. Mi zaupamo trdno v končno zmago nad vsemi sovražniki.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Veliki glavni stan, 2. junija 1915.

Zapadno bojišče. Tovarna za izdelovanje sladkorja zapadno Soucheza, ki so jo osvojili Francozi včeraj popoldne, je zopet v naših rokah.

Francoski napad, ki je bil izvršen zvečer na naše postojanke pri Neuville, je bil odbit. Sovražnik se je polastil le majhnega kosa našega jarka.

V Svečeniškem gozdu se še nadaljujejo boji iz bližine za posamezne kose jarkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Napad nemških zrakoplovov na London.

LONDON, 2. (Kor.) Admiraliteta poroča: Nemški zrakoplovi so vrgli 90 bomb, večinoma zažigalnih bomb, na mestno okrožje. Nastalo je več požarov, ki pa so jih gasilci kmalu pogasili. Poškodovano ni nobeno javno poslojje. Štiri osebe so bile ubite, par ranjenih.

Delavsko gibanje na Angleškem.

LONDON, 2. (Kor.) V tovarnah za izdelovanje nogavic v Leicesteru je radi nedovoljenega povišanja plač pričelo stavkati okoli 10.000 delavcev.

AMSTERDAM, 2. (Kor.) Kakor poroča »Handelsblad«, iz Londona, je stavka nastavljencev cestne električne železnice prenehala.

Turško bojišče.

Baj za Bardanele.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Iz glavnega stanja se javlja:

Pred Seddi Bahrom se se polastile naše čete utrbenih sovražnih zakopov in jih popolnoma razrušile.

Francoska križarka »Ernest Renan« je obstreljevala včeraj nemški konzulat v odprtem mestu Keiiti.

Dne 29. maja ponoči se je polastil neki turški oddelek neke manjše angleške ladje v Sueskem prekopu pri Adijuelu in razrušil stroje in kotel. Drugi oddelek je ponoči z uspehom obstreljeval neko sovražno transportno ladjo.

Položaj na Španskem.

LYON, 2. (Kor.) »Progres« poroča iz Madrida: Povodom nevtalističnih manifestacij, je ministrski predsednik Dato izjavil, da se morajo v bodoče zatreti vsake demonstracije. Vlada se trudi, da varuje strogo nevtalnost Španske, ojačuje v trenutku obrambno silo in jo bo, če bodo zahtevalo to okolščine, še zvišala. Oboroževanje nima nobenega ofenzivnega značaja, ampak ima samo namen, da se lahko zavrne vsak napadalen poizkus proti Španski, čeprav je tak dogodek skoro nemogoč.

Novi vojaški poveljniki je naznanil prebivalstvu, da je odločen takoj zatreti vsako motenje javnega miru. Čete, ki so v službi javnega varstva, ne smejo več ostati kakor dosedaj samo pasiven cilj zanichevanja in zasmevanja od strani upornikov, ampak imajo ukaz, da se poslužujejo orožja, če bi nastopali tudi uporniki z orožjem ali kakimi drugimi napadalnimi sredstvi.

Fzm. nadvojvoda Leopold Salvator častni doktor tehniških znanosti.

DUNAJ, 2. (Kor.) Generalni artiljerijski nadzornik, feldcrajmeister nadvojvoda Le-

opold Salvator, je bil v slavnostni dvorani visoke šole imenovan za častnega doktorja tehniških znanosti.

Čestitke nemškega cesarja in saškega kralja bavarskemu kralju.

MONAKOVO, 2. (Kor.) Nemški cesar in saški kralj sta brzojavno čestitala bavarskemu kralju k uspehom bavarskih čet v Galiciji.

Razglas.

Naznanja se javnosti, da se mora vsled odredbe vojaških oblasti razsvetljava mesta Trsta in proti morju ležečih ozemelj, kolikor mogoče omejiti.

Zlasti morajo biti okna na vseh poslopih in napravah, ki leže ob obrežju ali pa so obrnjene proti morju, zastrta tako, da ne more ven noben svetlobni žarek. Istočasno smejo tovarne in druga obrtna podjetja delati ponoči le ob zastrti luči.

Prebivalstvo se pozivlja, da se ravna strogo po teh naredbah.

Predsedstvo c. kr. policijskega ravnateljstva.

Italijansko bojišče.

Vojaški sodruknik »Pester Lloyd«, major Viktor Hueber, pribečuje v tem listu, daljši opis bojišča ob naši in italijanski meji ter pripominja takoj v začetku svojega spisa, da Italijani ne bodo doživljali posebne zabave pri tej svoji najnovejši pustolovščini. Pisatelj se spominja najprej obrambe Tirolske v letu 1809, ko so tirolski kmetje zadajali strah in trepet Napoleonskim vojskam, in obrambe Tirolske v letu 1866, ko je feldcajgnajster baron Klum z nekoliko bataljoni zmagovito pogoltnil iz dežele 40.000 garibalincev. Po udarja pa, da vojne tradicije Italije niso stare in da ni slučajev, kjer bi bila italijanska armada izvojevala kak uspeh na bojišču. Posebno za gorsko vojno manjkajo Italiji vsi predpogoji, in če njena armada ni bila kos v taki vojni Abesincem, se bo še veliko manj mogla boriti z našimi izkušenimi gorskimi zbori. Italija ima sicer svoje »alpine«, toda ta zbor šteje le nekoliko polkov ter pozna vojno samo iz vojaških vaj, dočim so naše mnogostevilne gorske čete imele priliko več mesecev, da so se v Karpatih izvežbale v taki vojni. Pisatelj nato prehaja na opisovanje bojišča, kjer se bodo po vsej verjetnosti vršili prvi spopadi, in pravi:

Naše obmejno ozemlje od švicarske meje ob Stilferskem sedlu pa do Pontablja ima povsod planinski značaj. Šele zapadno od Soče prehaja v srednje gorje, in postaja šele od Gorice dalje proti Istri nekoliko ravnejše, toda prehaja zato v kraske formacije, ki so izredno neprehodne za pokretno vojno. Na vsej črti od švicarske meje pa do Trsta, dolgi okrog 500 kilometrov so vsi gorski klanci in prehodi v naših rokah.

Dohodi, po katerih se prihaja iz gornje Italije do gorskih grebenov, vodijo skozi razmeroma redke, ozke doline. Ti dohodi so: dolina reke Adde do Stilferskega sedla, valle Canonica (dolina reke Oglio) preko Ponte di Legno do Tonalskega prelaza, potem od Brescije čez Rocca d'Anfo in jezero Idro do Lodrona, ob

Gardskem jezeru v Rivo in Alo. Kakor znano, so Italijani prodrli doslej do Ale. Nadaljni važni dohodi so: iz Vicenze čez sedlo Fugazza v Rovereto, preko Arsiera po dolini rečice Astico na visoko planoto lavaronsko, iz Bassana ob železnici po dolini Brente v Val Sugano in vzhodno v Fiero di Primiero. Iz Betlema vodi pot skozi težko dostopno dolino reke Cordevole v Moeno in Pieve, z druge strani pa skozi dolino Piave v Cortino d'Ampezzo, Laudro in na Kreuzberško sedlo. Iz doline reke Tagliamento vodijo važnejše dohodne poti proti severu na Plöcken, severovzhodno pa po dolini reke Bebe v Pontabliju in Kanalsko dolino na Koroškem ter po dolini Raccollane na Predel. Iz Vidma je mogoče priti po dolini Nadiže v gornjo soško dolino ter proti Kanalu. Med Krminom in Červinjanom je naša meja odprta.

Vse to ozemlje se deli v tri velike odseke: v tirolsko fronto, ki je pomaknjena daleč na jug in sega od Stilferskega prelaza do Kreuzberga, v odsek Karnskih Alp, ki sega precej daleč na sever od Kreuzberškega sedla do Pontablja, in tretji odsek, od Pontablja dalje proti jugu, ki obsega vso Goriško s kraško planoto vred. Zemljepisne razmere bi bile ob dovoljni vojni na vsem tem ozemlju ugodne za našo ofenzivo. Zato je Italija zaprla vse naše dohode na svoji strani s celimi skupinami trajnih utrdob. Posadke v teh utrdbah, tudi če bi ne bile bogve kako močne, bi izžrpale velik del sovražne sile.

Veliko nepovoljnije so razmere za italijansko ofenzivo. Brez ozira na to, da je tudi naše obmejno ozemlje dobro zavarovano proti raznim presenečenjem, bi sovražnik tudi tedaj, če bi dosegel na kakih posameznih prehodih kak lokalni uspeh, ne imel bogve kakšnih koristi. Dočim morajo v slučaju naše ofenzive naše čete razmeroma hitro dospeti v italijansko ravnino, bi italijanska ofenziva, ako bi se jej posrečilo forcirati našo tirolsko-koroško mejo, prihajala vedno dalje v alpsko pogorje, ki izpolnjuje ves zapadni del mornarije. Vsaka nova dolina pomenja tu za sovražnika nove smrtno nevarnosti, ki se povečujejo še s tem, da naši alpski kmetje z največjo zilavostjo vztrajajo na svoji rodni grudi in bi se brez izjeme vse, od otroka pa do starca, vzdignilo proti napadalcu.

Samo v smeri od Tagliamenta, preko Vidma in Palmanove proti Gorici bi imel sovražnik nekoliko lažjo nalogo, ker je meja od Krminia do Červinjana odprta. Toda ta mali prostor se razteza na komaj 25 km v dolgost in samo nekoliko kilometrov globoko. Če pri Zagraju in Ronkah se začne strmo vzpenjati kraska planota, in dasiravno ni zelo visoka, vendar taktično nadvladuje vso nižino in omogočuje nje obrambo.

Kako so ali bodo grupirali Italijani svoje glavne napadalne sile, sedaj še ne moremo reči, temveč spoznamo šele iz dogodkov prihodnjih dni, ki jih sporoče poročila vrhovnega armadnega vodstva. Dosedanji dogodki pač še niso pokazali posebnih italijanskih uspehov. Računati pa se more v glavnem na dve glavni grupaciji: prvo v veronski okolici z namenom, da prodre v Trentin, drugo pa med rekama Livenzo in Tagliamentom, ki naj operira proti koroški in goriški mje. Malo verjetna je morebitna glavna ofenziva na

Potem pa je skočil kakor divja zver v stran, v gozd in izgini v goščavi s svojim lahkim bremenom.

VII. Zločin.

— Za božjo voljo, za božjo voljo! Pusti me! Bratranec . . . — je kričala Mignonne, ko je Peter obstal, da bi jo vrgel na tla.

— Ne bojim se nebes in ne verjamem v boga! — je odgovoril besnik. — Nehaj jokati in moleđovati, kajti moja moraš biti. Nič na svetu, niti strela z jasnega me ne bo ovirala, da te dobim.

Mignonne je bila torej izgubljena, ne-rešljivo izgubljena. Ni pa hotela podležiti, ne da bi se branila do skrajnosti. Vsekar je bila veliko slabejša kot pa njen nasprotnik, toda ženska, ki brani svojo ljubezen in obenem svojo nedolžnost, ima včasih čudovito moč.

Peter Nicot jo je, kakor rečeno, vrgel na tla in z orjaško silo držal njeno nežno truplo. Z nadčloveškim naporom vseh svojih sil se mu je izkušala iztrgati in vstati. Toda bilo je zastonj, kajti pohtnež

gnone nehoti prestrašila in hotela pospešiti korake, namesto, da bi bila obstala ali bla nazaj. Peter pa je uganil njen nemir in jo je prebrl. Z enim samim skokom je bil pri njej in jo rekel: — Poslušaj me . . .

— Pozneje . . . . . potem . . . . . doma . . . . . — mu je odgovorila Mignonne z vedno rastočim strahom.

— Ne, ne pozneje . . . . . ne potem . . . . . doma . . . . . temveč tukaj . . . . . in sicer takoj!

— Kaj pa vendar hočeš, bratranec? — je ječljala Mignonne.

— Povedati ti hočem, da te ljubim in da moraš biti moja, — je odgovoril Peter Nicot in jo objel z obema rokama.

— Pomagajte! — je zakričala Mignonne.

— Kriči, kolikor hočeš! — je dejal Peter in se porogljivo zakrohotal, — tu sva sama . . . nihče ne more priti, nihče ne more slišati tvojega vpitja . . . in sicer te pa kmalu prisilim, da omolkneš!

Z neodoljivo močjo je vzdignil Mignonno, jo preobvaldal brez težave in vkljub temu, da se je obupno branila, in je zakril usta s svojimi ustnicami.

PODLISTEK GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montepin

Ko sta Mignonne in Peter Nicot prišla do prvih visokih drevov v gozdu, se je začelo že mračiti in prve zvezde so se začele lesketati na temnem baržunastem nebesu. Gosto listje brestov in hrastov je še povečevalo temo in zaginjalo vijugasto gozdno pot v popolno temino.

Mignonne je zamišljeno stopala spredaj, noseč v predpasniku kozlička, ki ga je lisjak ranil s svojimi zobmi. Bratranec je šel par korakov za njo.

Peter je ljubil Mignonno, kakor vemo iz njenih lastnih ust, kajti povedala je to sama mlademu baronu de Saint Andréju. Za kar pa je deklica vedela ravno tako malo, kakor naše ljubezne bralke, pa je bila velika in silna ljubezen, ki jo je pobudila Mignonne v svojem bratranecu.

Peter Nicot je ljubil tem bolj vroče in tem strastneje, ker je vedel, da ga zaniču-

je vse in da ne more prav čisto nič upati, da bi mu Mignonne kedaj vračala njegovo ljubezen.

Taka požrtvovalna in nesebična ljubezen bi bila še povzdignila srce, ki bi bilo zmožno plemenitih in velikodušnih čustev; toda srce Petra Nicota je glede grdobne tekmovala s telesom, ki ga je odedalo.

Ljubezen je v neverjetni meri razvila krali zlih lastnosti, ki so bile skrite v prslih kmetijskega mladenčca. Take lastnosti ste bili predvsem zavistna jeza proti vsakomur, ki je narava manje mačehinski ravnala žnjim kot pa s pohabljenecem, in pa pohotnost živalske, naravnost strahovite sirovosti.

Potemtakem se da lahko misliti, kak vtisk je moral napraviti nanj prizor, ki ga je videl in ki mu je pokazal tresočo se in polunesvestno Mignonno v naročju Karla de Saint Andréja.

Obvezela ga je silna jeza in sklenil je dvojje: da umori svojega tekmeča in si prisvoji Mignonno.

— Biti mora moja — si je dejal sam pri sebi, ko je stopal za svojo sestrično, ka-

ter ljubko postavo je v temi bolj slutil kot pa videl.

— Da, moja mora biti. — je poudarjal, — toda kedaj? . . . . . Zakaj ne jutri? . . . . . Zakaj ne nočoj? . . . . . Zakaj ne v eni uri? . . . . . Zakaj ne takoj? . . . . .

Komaj se je pojavila v njem ta, zadnja misel, je bil njegov sklep že gotov.

Kri mu je zavrela proti srcu in v glavo ter ga omanjila in oslepila. Zaletaval se je, kakor bi pil pijan.

In bil je res pijan . . . pijan slepega in sirovega poželjenja.

Tedaj sta prišla Mignonne in Peter do kraja v gozdu, kjer je bilo drevje najgostejše in je pot napravljala ovinek. Tu je Peter obstal in poklical Mignonno po imenu. Mignonne se je obrnila. Peter jo je poklical še enkrat.

— Kaj hočeš, bratranec? — je vprašala končno.

— Pojdi semkaj, povem ti nekaj. — Kaj pa? — Nekaj, kar sem ti hotel povedati že večkrat in kar ti hočem ponoviti . . . . .

ozkem ozemlju med Švicarsko in zapadnotirski mejo, ker bodo Italijani gotovo hoteli varovati nevtralnost Švice. V vsakem slučaju se pač še mora računati z vzporednimi operacijami, ki se poleg glavnih naperijo proti temu ali onemu odseku fronte.

Ali se s prodiranjem na suhem istočasno zveže tudi sodelovanje na morju, proti Trstu, istrski obali ali dalmatinskim otokom, se še ne da reči. Doslej takega sodelovanja še ni bilo, izvzemši brezuspešen letalski napad na Pulo. Znatnejšega uspeha Italijani tu pač ne bodo imeli. Kako težavno je izkrcavanje, so pokazale akcije proti Dardanelam. Višine severno od Trsta omogočajo uspešno obrambo pristanišča. Brez dvoma je naša vojna uprava poskrbela tudi za odredbe proti izkrcanju v Istri. Vojno pristanišče v Puli je nezavzetno. Dostop k dalmatinski obali je zaradi množestvinih otokov zelo težaven, ne glede na aktivno obrambo, na katero bi naletel tak sovražnikov poizkus.

Ako bi se naša vojna uprava odločila za to, da bi začasno v vojni proti Italiji nastopala le defenzivno, bi v tem slučaju razpolagala s tako močjo, da moremo na našem dosežanem južozapadnem bojišču s popolnim zaupanjem gledati v bodočnost. Italija je začela to vojno z veliko napako: s podcenjevanjem naše moči, in ta napaka jo je zapeljala v vojno. Sovražnik jo pač kmalu imel priložnost, da spozna to svojo napako, toda prepozno bo zani, da bi jo popravil.

Jadransko morje in Dalmacija — mađjarska.

Nekaj dni pred italijansko vojno napovedjo je prinesel »Pesti Naplo« sledeči članek: »Hegemonija na Adriji je nad vse problematična, da-li pripada Italijanom po zgodovinskih pravicah. Adrija ni bila nikoli v posesti enega naroda. Bil je sicer čas, ko je močna beneška republika imela hegemonijo nad celim morjem, ali tudi tedaj je imela tekmece v ostalih italijanskih mestih v Ankonu, Brindisiju in Barju, koja mesta so bila vsa neodvisne republike, ki so tekmovala z beneško republiko za gospodstvo na morju. Znameniti tekmelec na Adriji je bil tudi Turčin, a še mnogo znameniti od vseh teh mađjarski kralji. Naš kralj »modri Koloman« je zadobil za nas Dalmacijo in pod njegovo in pod mođro vlado njegovih naslednikov se je iz male ribiške naselbine Sušaka, o katerem že ime pove, da so hodile tjakaj ženske sašiti perilo, razvila Reka, ki je dajala zatočišče tako hrvatskim kakor italijanskim mornarjem, ki so pa vsi bili podaniki mađjarskega kralja ter se mu klanjali v vsestobi. Kar je utemeljil »modri Koloman«, so njegovi nasledniki razširili, zlasti pa Ljudevik Veliki, ki je, dasi je tudi sam bil italijanske krvi, vendar branil Dalmacijo pred Italijani in Benečani. Od časa kralja Kolomana pa do današnjega dne spada Dalmacija med dežele krone svetega Stefana in se je tudi visoko plemstvo v Dalmaciji zmerom sestavljalo iz mađjarske ali hrvatske gospode, katero je mađjarski kralj povzdigoval v mađjarski grofovski stan. Najznamenitejša izmed dalmatinskega plemstva je bila rodbina Frankopanov, koje dedni grad se še danes vidi nad Reko; ta mađjarska grofovska rodbina je dala mučenike v stvari mađjarske svobode. Stari zgodovinski rodovi dalmatinski so bili v prvi vrsti mađjarski rodoljubi, Marija Terezija je Reko, ki je pripadala do tedaj nekaj časa k avstrijskemu primorju, k Istri in Hrvatski, priključila zapet mađjarski državi. Od tedaj je Reka nepremnjeno naša. Ako Reka in Dalmacija tudi ne pomenite baš izključne hegemonije na Jadranskem morju, za katero se v obče nikdar nismo potegovali pa nam jamčite na vsak način mesto na morju. V kolikor naš kralj po Reki in Dalmaciji vlada na Jadranskem morju, vlada kot mađjarski kralj. Zato italijanske zahteve ne pomenjajo samo napada na habsburške pravice, to postopanje želi temveč tudi pravice svete mađjarske krone. Italijani žele oskrnuti pravice našega kralja in naše države na Jadranskem morju, ki niti v preteklosti ni bilo njihovo, v bodočnosti pa ne bo niti toliko, kolikor je bilo do danes!«

Razne politične vesti.

Fran Supilo ruski javnosti. Hrvatski novinar in politik Fran Supilo je priobčil v ruskem listu »Birževija Vedomosti« članek, v katerem apelira na rusko javnost, naj ne dopusti, da bi se Jugoslovani izročili Italiji, ker to da bi bila njihova narodna smrt. V habsburški monarhiji — tako izvaja — more v krogu številah malih narodov vsak razumno lahko ohranjati svoj jezik in uveljavljati svoje narodne pravice, ker tu gre za medsebojne koncesije. V narodno enotni Italiji in ob razvetnem itajanskem nacionalizmu bi bila usoda odlomka drugega naroda politično suženjstvo in narodna smrt.

Reka je začela sedaj kazati svoje pravo lice. Novine poročajo: Sedaj ne čujete na Reki italijanske krika. Vsi so naenkrat postali — Hrvatje in je celo takih, ki so svoj »ich« kar hitro izpremenili v »ič«. Tudi oni, ki jih še včeraj nisi mogel nagnati, da bi izpregovorili hrvatsko besedo, govore sedaj v hrvatski stokovščini. Znak časa!

Hrvatski sabor. Pred nekoliko časa se je splošno govorilo, da bo hrvatski sabor skoro sklican v kratko zasedanje, da reši tista vprašanja, ki jih je potrebno rešiti radi kontinuitete ustavnega življenja na Hrvatskem. Ali v resnici ni nobenega pravega znaka, da bi se ta zahteva hrvatskega javnega mnenja uresničila. Zato je začelo hrvatsko novinstvo nujno urgirati sklicanje sabora, naglašajoč, da zavlačevanje ogorča in izživlja narod. Tako zahtevajo glasila in življa strank in so v načelu složna v tem vprašanju.

Srbija in Italija. Posebni dopisnik turinške »Stampe«, Bassi, poroča svojemu listu iz Nisa, da je srbski ministrski predsednik Pašić takole nagovoril italijanske poročevalce: »Zdi se mi, da imajo Italijani predačle gradbo namene in da bi vsled tega morale nastati težave pri dogovorih s trosporzumom. Ne smeli bi nikakor nastopati proti upravičenim zahtevam Srbije, za katere je žrtvovala toliko krvi svojih sinov in toliko svojega imetja vsake vrste in za katero je pripravljena še vedno žrtvovati vse. Prepričan sem, da se Italija ne odreče narodnostni podlagi, na kateri stonite njena skupnost in zgodovina njene neodvisnosti«. Po avdiciji je prišlo do hudega spora med poročevalcem »Stampe«, ki je proti izrecnemu dogovoru stavljal ministrskemu predsedniku nekoliko vprašanj, tičočih se Adrije, in pobočnikom, ki je privedel častnike k Pašiću. Poročevalec »Stampe« je tudi izrazil svoje začudenje, da ves čas, kar je prišel na Srbsko, sliši povsod, da mora vse obrežje Jadranskega morja od Kotora do Reke z vsemi otoki pripasti Srbiji. Na to mu je odgovoril pobočnik ostro: »Ali morete trditi, da Dalmacija ni srbska? Če vi Italijani se zahtevate gospodstvo nad Dalmacijo, se postavljate s tem v naših očeh na stran Avstrije. Za nas Srbe je Dalmacija cilj, ki se ga ne odrečemo in se ga nikdar ne moremo odreči. Povejte to povsod po Italiji!«

Kozaške prostovoljke. Kakor poročajo »Hamburger Nachrichten« po ruskih listih, je proti koncu meseca aprila vstopilo v kozaške vrste 12 kozaških žen kot prostovoljke. Vse imajo kratko postržene lase ter obleko in opremo kakor drugi kozaki. Od drugih kozakov se razlikujejo edino le po gladkem licu in ženski graciji. Ženske nčemerčnosti pa seveda ne morejo zatajiti popolnoma. Gledajo veliko več na vnanost kot pa njihovi moški tovariši. Gumbi njihovih oblek so baje iz medu in kratke hlače so baje iz boljše suknja. Kozakinjam poveljuje najstarejša med njimi. Kakše službe opravljajo Kozakinje, listi ne povedo.

D' Annunziova rodbina v vojni. Iz Kodanja poročajo »Berliner Tageblattu«: D' Annunzio, kakor znano, ni hotel vstopiti v italijansko armado, kateri pripada kot rezervni kavalerijski častnik, temveč se je prostovoljno priglasi za vstop v mornarico, da bi mogel biti pri svojem najstarejšem sinu, ki je mornariški častnik. Druga dva D' Annunziova sina sta artiljerijski častnika.

Ženska med rusimi ujetniki. V nekem štajterskem mestu, v katerem se nahaja ruski ujetniški tabor, so iztaknili pred par dnevi med ujetniki tudi žensko. Ko so se vsi ujetniki morali iti kopat, se nek slaboten ruski vojak na noben način ni hotel sleči in iti v vodo in tedaj so videli, da je ta ruski vojak — ženska. Še pred nekaterimi meseci je prišla ta mlada žena k

Toda hitro kakor blisk se je istočasno žnjim vzvzvala tudi Mignonne pokoncu, in preden jo je mogel zopet pograbit, mu je z desno roko zarinila lesno bodalo naravnost v obraz.

Mignonne je čutila, da se je lesena ost zadržala globoko v meso.

Peter je strahovito zakričal in skočil pokoncu. Nekaj časa je besno tolkel z rokami okoli sebe, potem pa se zamolčko stokajoč zgrudil na tla.

Skoraj blazna zaradi groznega strahu, je skočila Mignonne preko trupla svojega bratranca, ki jej je ležalo na poti do zvedno mrtvo. Prišla je brez težave zopet do ceste, pri čemer pa si je na trnju razrgala krilo na več krajih, ne da bi bila to opazila. Tekla je potem, kolikor jej mogla, ne da bi se bila ustavila tudi en sam trenutek, proti pristavi, kamor je prišla istočasno s kozami, ki so s psom, ki jih je poganjal, same šle proti domu.

Mignonne je spravila koze v hlev in je vstopila nato v spodnjo sobo v hiši.

(Dalje.)

četi svojega moža ter izrazila željo, da ostane poleg njega ter se z njim bojuje. Naposled je polkovnik ugodil njenim opetovanim prošnjam ter jej dal voaško obleko. In pravijo, da se je ta žena borila v vseh bojih. Malo prej, nego je bila ujeta, je padel njen mož pred njenimi očmi.

Domuče vesti.

Dr. Matko Laginja je v daljšem razgovoru z dopisnikom »Narodne obrane« izrekel to-le programatično izjavo, ki jej gotovo pritrja vsak Slovenec in Hrvat. **Vse naše javno in skupno delo mora v teh usodnih časih obstajati v edinstvenosti zahtevamo ujedinenje vseh Hrvatov in Slovencev.**

Predsedništvo c. kr. finančnega ravnanstva naznanja, da so c. kr. davčna administracija I. (trg protestantovske cerkve št. 2.) c. kr. davčna administracija II. (Corso št. 37) ter c. kr. pristojbniški urad (ul. Stazione št. 8) zopet pričeli svoje redno delovanje. — **Predsedništvo c. kr. finančnega ravnanstva** opozarja nadalje, da je z današnjim dnem zapadel II. obrok hišnonajemniškega davka za leto 1915, potem 5% in prvi obrok dohodnine ter rentnega davka. Točno plačevanje davkov in doklad v sedanjem času ni samo dolžnost davkoplačevalcev, temveč tudi pravo patrijotično delo.

1382—1915. »Slov. Narod« piše: Starodaven je boj za obrambo Trsta proti aspiracijam sosedne Italije. Skoro tisoč let je tega, kar so se Benetke popolnoma odrgale od Bizanca in zadobile gospodstvo na Jadranskem morju, kakor je Geneva imela gospodstvo nad Sredozemskim morjem. Benetke so zavladale tudi nad Trstom in ta je moral beneškemu dožu plačevati dani. Toda od prvga trenutka beneškega gospodstva se je Trst z vsemi silami upiral Benetkam in se trudil z vsemi močmi, da se osvoboditi in ni prejel nehal, da se je odrgal od zgodovine Italije. Dne 30. septembra 1382 se je Trst definitivno pridružil Avstriji in naslednje leto je bila občinska neodvisnost Trsta in pripadnost te občine k Avstriji slovesno priznana v mirovni pogodbi, sklenjeni pod avspicijami savojškega vojvode v Turinu. Pripadnost Trsta k Avstriji je tedaj priznala tudi beneška republika, ki se je bila od leta 1200 naprej štirikrat polastila mesta, z orožjem in denarjem, ki je vodila krute vojne proti ozgleškemu patrijarhu in proti avstrijskemu vojvodi, pa je bila končno, zlasti po zaslugi tržaškega mestnega prebivalstva in okoliških kmetovalcev prepredana. Zdaj iztega zopet vladar iz savojškega rodu roko po Trstu, a kakor so bili odbiti vsi poskusi starih Benetk, pridobiti Trst, tako bo odbiti tudi sedanj.

Pogreb prvili žrtev operacij naše vojne mornarice. Dne 26. maja so položili na mornariškem pokopališču v Puli k večjemu počitku junake, ki so na prvi operaciji naše vojne mornarice ob italijanskem obrežju žrtvovali svoje življenje. K tej pretresljivi slavnosti je prišel poveljnik mornarice admiral Haus s svojim štabom, potem pristaniščni poveljnik pl. Chmelarz, vsi v Puli navzoči admirali in kontre — admirali, zastopniki drugih vojaških in civilnih oblasti z namestitvenim svetnikom grofom Schönfeldom na čelu. Grobovi so izkopani drug poleg drugega. Junake so polagali v grobove ob gromenje topov, sviranju himne in splošnem ganotju. Dame so polagale cvetje na grobove.

Proti pretiravanjem v poročilih o grozovitostih nasprotovnic piše Ramsay Macdonald v »Documents du Progrès«: Po mjem mnenju je izrabljanje »grozovitosti pri sovražniku«, obsojati v največji meri. Najprej ne tvorijo dokazi, ki jih zapisujejo angleški in francoski odbori, niti kakše resnične dokaze. Ob strašnih okoliščinah, ki jih morajo prestajati oni, ki izpovedujejo, ob pretresanju njihovih živcev in uničenju vsake zmožnosti za natančno in zanesljivo opazovanje jim nikakor ni možno povedati, kaj se je v resnici zgodilo. Strašen način smrti postaja grozovitost. Domišljanje stopa na mesto opazovanja. Jaz sem trdno prepričan, da moja lastna izpoved ne bi bila verjetna, ako bi bil moral prestati vse te strašne stvari, ki so jih pretrpeli ti siromaki. Moje izpovedbe bi bile padale le utis, ki so ga napravile strahote na moje duševno razpoloženje. Na Angleškem smo imeli mnogo slučajev, ki so se v prvi hip zdeli popolnoma dokazani, ki so se pa pozneje izkazali kot zgolj izmišljotine, ali pa so bili zadovoljivo pojašnjeni. Poučili smo se, da izpovedbe, ki se zde povsem verjetne, često ne odgovarjajo resnici. Ne morem umeti, kako so mogle belgijske in francoske sodne oblasti postavljati svoj podpis pod take »grozovitosti«, sestavljene ob okoliščinah, ki bi jih tako navadno policijsko sodišče ne priznavalo veljavnimi. Da je bilo grozot in surovosti, to je samo ob sebi umevno. Da je nemška vojska odgovorna za večino teh činov, je tudi gotovo, deloma že iz enostavnega razloga, ker se je dogajalo v sovražni deželi. Taki izgredi so vedno spremljali vojno in so se očitali vsem vpadajočim vojskam. Ali grošno je in peklenško, ako se taki opisi uporabljajo v to, da se neti sovražstvo med narodi in provzročijo nadaljevanje vojne. Tako postopanje mora obsojati vsak veljaven človek in vsaka pošena žena.

Značilna razsodba. Pred deželnoobrambovskim divizijskem sodiščem v Pragi se je vršila dne 21. m. m. razprava proti šestnajstori članov mestnega zastopa v Radnici pri Plznu radi žaljenja Veličan-

stva. Glavni obtoženec, bivši župan, je v mesecu aprilu izvršil samomor, proti nemu obtožencev pa je bila že pred razpravo obtožba umaknena. Na razpravi sami pa je vojaško sodišče vse obtožence oprostil.

Sladkor. Društvo kolonijalnih trgovskih tvrdk na Dunaju je v neki objavi opozarjalo na težave, nastajajoče za sladkorno industrijo in pomanjkanja vozov. Zato apeluje na konsumente, naj porabljajo le toliko, kolikor v resnici potrebujejo. Bojazen pa, da bi zmanjkalo sladkorja, da je popolnoma neosnovana. Kajti poleg že izkazane množine, potrebne za kritje normalne potrebe, je za ostali del kampanje na razpolago še 10800 vagonov, ali 1.080.000 metriskih stotov, ki se gotovo prodajo veletrgovini po neizpremenjenih dnevnih cenah, a veletrgovina odda blago konsumu.

Slovenske begunce pozivlja Čitalnica v Gradcu, Klosternriegasse 5 I., da naj posežejo to društvo, ako jih nanesa usoda v Gradec. Tu so na razpolago vsi slovenski časopisi in pojde odbor rade voljno na roko našim rojakom.

Darovi.

Cesarski komisar je prejel tedenski prispevek uslužbencev mestne plinarne K 5330 za »brezposelne«.

Za vdove in sirote v vojni padlih je prejel cesarski komisar K 5, nabranih med učenci mestne ljudske šole pri Sv. Vidu in K 3382, nabranih med učenci mestne realko pri Sv. Jakobu.

Milo iz liličnega mleka Steckenpferd
Bergmann & Co., Dešin na Labi, Teischen
uziva vsestransko prijateljnost vsled svojega izbornega učinka in dokazanih neprekosljivosti za odpravo poletnih mehurčkov in racionelno negovanje kože in lepote. Na tisoče zahvalnih pism. Mnoga odlikovanja! Paziti je pri nakupu na znak »Steckenpferd« in na polno ime trditelj! Dobiva se po K 1.— v lekarnah, mirdilicah in parfemerijah. Ravno tako se je obnesla lilična krema »Manera« (80 stot.) za ohranitev nežnih belih rok.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo. Maistno tiskane besede se računajo enkrat več. Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Pridna hišina, zdrava, krepka in omikana, dobi službo v vili »Emilia«, Pendiće di Scorcola 353 oddaljena 10 minut od kavarne Fabris. 609

Kolandski sir-topoca, marmelada, hermelin, tivilo, vse prve vrste prodaja Górlach, ul. Geppa 21. 769

Stedilne družinske peči za pečenje kruha itd. po K 720, medena obesala za zavese K 350, prodaja CESCO, Trst, ul. Caserma št. 14. 26

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ulica G. Rossini št. 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

Edina primorska tovarna dvočokol »TIBUNA« Gorica, Tržaška ul. 28 (prej pivovarna Gorup) Zaloge dvočokole živih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestron, itd.
F. BATJEL Gorica, Stolina ul. 2-4 Plačuje se na obroke Cenilni franco.

Francesco Buda, zlatar
Trst, ulica Scalinata št. 1.
Prodaja srebrnih in kovinskih ur, od 4 kron dalje, uhani, prstani, veržice iz američkega dvojbe zlata izključno po prilicnostnih cenah. Prodaja, kupuje in menjuje zlato, srebro in dragocne kovine. Tvrda BUDA more prodajati po neverjetno nizkih cenah, ker ne ledaja velikanskih svot za luksurijsne prostore, razsvetljuje itd. i. d., kar mora končno vse plačevati kupovalec.

ASSICURAZIONI GENERALI IN TRIESTE

(Obena zavarovalnica v Trstu). Ustanovljena l. 1831.

Zakladi za jamstvo dne 31. decembra 1914. K 480,964,656.23 Glavnica za zavarovanje življenja dne 31. decembra 1914. K 1,295,816,563. Plačana področila od leta 1881 do 31. decembra 1914 K 1,212,012,598.55.

S 1. januarjem 1907. je društvo uvelo za življenjski oddelek nove glavne pogoje police nadarjene največjo kulantnostjo.

Povdarjati je sledeče ugodnosti police:

- I. Veljavni takoj od izdaja:**
  - brezplačno nadaljevanje veljavnosti police za celo vlogo, kadar mora zavarovavec vršiti voj. službo, ako je vpisan v polah črne vojske.
  - ako plača zavarovavec l. l. od zavarovane svote, lahko obnovi polico, ki je izgubila veljavo vsled pomikljivosti plačevanja, samo da se plačevanje vrši v teku 6 mesecev po preteku roka.
- II. Veljavni po preteku 6 mesecev od izdaja:**
  - zavarovavec more — ne da bi za to plačal posebne premije in brez vsake formalitete — potovati in bivati ne samo v celi Evropi, ampak tudi v katerisibodi deželi tega sveta. (Svetovna police). Društvo je zavezano plačati celo vlogo, tudi v slučaju, če pade zavarov. v dvojnju.
- III. Veljavni po preteku enega leta po izdaju police:**
  - zavarovavec se oprosti plačevanju za mešana zavarovanja v slučaju, da postane nesposoben za delo.
- IV. Veljavni po preteku treh let od izdaja:**
  - Absolutna nelopodbitnost zavarovanja razum služajca prevare.
  - Društvo je zavezano plačati celo vlogo, tudi ko bi zavarovavec umrl vsled samomora, ali poskušeneza samomora.
  - Zavarovavec sme dvigniti posojila proti plačevanju 4% % Društvo sprejema zavarovanje tudi za življenje, požar, prevažanje in ulom.

D. KORSANO
Specijalist za sifilitične in kožne bolezni
Ima svoj ambulatoj
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I.
(Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antona novega.
Sprejema od 12. do 1. in od 6 do 7 pop.
Zenske od 5 do 6 popoldna.

Ivan Krže
Trst, Piazza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin 85in od lesa in plomina, skafov vrent, čebrov in kad, sodčakov, lopov, rešet, sit in besakovrtnih košev, jerbavev in metel ter mnoge drugih v to stroko spadajočih predmetov.
Priporočaj
svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsako vrste bodi od porcelana, zemlje, emaila, kositarja ali cinka, nadalje pasamatorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, kroglje, sesalje in steklene posode sa vino.

Odlikovana pekarna in sladšičarna
Josip Semolič, Trst
ulica Istituto št. 5
Odlikovana z zlato kolajno in častno diplomo na razstavi v Firenci Pečo se fin in navaden kruh trikrat na dan. Isbera sladčice, vina v steklenicah, prepečencev (bisquit) konfektore itd. **Sprejema naročila za poroke in krste ter vsakovrstno podivo ter postreže tudi na dom. — ZMERNE CENE.**

Odlikovani čevljarški mojster
Viktor Schenk
zalagatelj obuvalec c. kr. del. in orožniškega poročajstva in priporočaj svoje zalogo raznovrstnega obuvalec za gospe, gospode kakor tudi za otroke.
Prodaja najboljšega voččila Fredin, Globin, cavalier in Ciro, Metodove mazilo.
Trst, Belvedore 32

Oglasi, osmrtnice, zahtvale in vsakovr. naznanila reklamna vsobila, vključno slijo na »Inseratni oddelek Edinosti«

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

- je izdal in založil naslednje knjige:
- »VOHUN«, Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
  - »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«, — Cena 80 vin.
  - »KAZAKI«, Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knažič. — Cena K 1.60.
  - »PRVA LJUBEZEN«, Spisal I. Sierglevič Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
  - »POLJUB«, Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
  - »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANIH«, (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v punk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
  - »IGRALEC«, Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevski. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
  - »JURKICA AGIČEVA«, Spisal Ksaver Sandor - Gijalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.
  - »UDOVICA«, Povest iz 18. stoletja, Napisal I. E. Tomič. Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
  - »JUG«, Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.
  - »VITEZ IZ RDEČE HIŠE«, (Le Chevalier de Mais' m rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.